ροπορικά

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΑΝΗΣΥΧΙΑΣ

ΤΟΝΙΖΕΤΑΙ ΕΠΙΣΗΜΩΣ Η ΣΟΒΑΡΟΤΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

'Αναφερόμενος καὶ πάλιν εἰς τὴν πληροφορίαν περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνέργων ὁ ὑπουργὸς 'Εργασίας κ. Γονὴς ἐδήλωσε χθὲς τὰ ἀκόλουθα:

«'Ανεκοίνωσα ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων ὃν ἐκληρονόμησεν ἡ παροῦσα Κυβέρνησις παρὰ τῆς προκατόχου ἦτο 160.000 καὶ τῶν ὑποαπασχολουμένων 1.000.000. Αὐτὴ εἶναι ἡ ὡμὴ καὶ ἁπλῆ ἀλήθεια. 'Εκτοτε ἔχομεν μικρὰν βελτίωσιν· ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἐλαττωθέντος ἀριθμοῦ τῶν ἀπολύσεων καὶ τῶν ἐπιδοτουμένων. Πᾶσα ἐπομένως προσπάθεια διαστρεβλώσεως τῆς ἀληθείας εἶναι ματαία. 'Αποροῦμεν ὅτως διατί σεβαρὰ ἐφημερὶς ἐπιμένει ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπολύσεων τῶν δύο τελευταίων μηνῶν ἀνέρχεται εἰς 20.000, ἀριθμὸς ἀπολύτως ἀναληθὴς, μὲ τὴν πρόσθετον φευδῆ βεβαίωσιν ἐκ μέρους της ὅτι δῆθεν ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς βασίζεται ὅντως εἰς ἐπίσημα στοιχεῖα. Διαψεύδω καὶ πάλιν κατηγορηματικῶς τὴν πληροφορίαν ταύτην. Δὲν γνωρίζομεν πόθεν ἠρίσθη τὸν φευδῆ τοῦτον ἀριθμόν. Πάντως τὰ ἐπίσημα στοιχεῖα λέγουν ἄλλα καὶ εἶναι τὰ δοθέντα εἰς τὴν Βουλήν. "Ολα τὰ ἄλλα εἶναι οὐθαίρετα καὶ πάντως δὲν εἶναι ἐπίσημα».

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ —

ΣΟΒΑΡΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Πέραν τούτων εἰς τὰς ἀπογευματινὰς ἐφημερίδας ὁ κ. ὑπουργὸς 'Εργασίας προσέθεσε τὰ ἑξῆς:

«'Ο ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων ἐκληροδοτήθη ὑπὸ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως εἰς τὴν παροῦσαν. Μὲ τὰς γενομένας κατὰ τὸ διαρρεῦσαν τρίμηνον προσλήψεις μισθωτῶν ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων ἐμειώθη». 'Ο κ. Γονὴς καταλήγων εἶπε ὅτι τὸ θέμα τῆς ἀνεργίας εἶναι πράγματι πολὺ σοβαρὸν καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποκρυβῇ ἡ ἀλήθεια ἐπ' αὐτοῦ ὡς ἐγένετο ὑπὸ τῶν προκατόχων Κυβερνήσεων.

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΟΜΕΝΩΝ ΗΥΞΗΘΗ ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΣ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΤΡΙΜΗΝΟΝ

'Επὶ τῶν ἀνακοινώσεων αὐτῶν τοῦ κ. ὑπουργοῦ 'Εργασίας ἐγκυροι οἰκονομικοὶ κύκλοι παρετήρουν τὰ ἑξῆς:

1) Εἰς τὴν Βουλὴν δὲν ἐγένετο ἀνακοίνωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπολύσεων, ἀλλὰ ἁπλῶς αἱ ὑποβληθεῖσαι αἰτήσεις πρὸς ἀπόλυσιν καὶ αὗται οὐχὶ πλήρεις, διότι ὡς ἐδήλωσεν ὁ κ. ὑπουργὸς ὑπολείπονται τὰ στοιχεῖα τῆς Βορείας 'Ελλάδος. 'Εν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἐκ τῶν ἀπολύσεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ν. 2222 δὲν προκύπτει ἡ εἰκὼν τῶν ἀπολύσεων, διότι ἡ ἐπιτροπὴ ἀσχολεῖται μόνον μὲ ἐπιχειρήσεις ἀπασχολούσας ὑπὲρ τοὺς 50 μισθωτούς. Τὰ στοιχεῖα τῶν ἀπολύσεων καὶ προσλήψεων ὑπάρχουν εἰς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου 'Εργασίας, λαμβάνονται ἐξ ὅλων τῶν Γραφείων Εὑρέσεως 'Εργασίας καθημερινῶς καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ ἀνακοινωθοῦν πρὸς καθησύχασιν τῆς κοινῆς γνώμης, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσον ἡ παροῦσα Κυβέρνησις δὲν προτίθεται νὰ ἀποκρύπτῃ στοιχεῖα, ὡς ἡ προκάτοχος.

2) 'Η ἀνεργία δὲν ἐμειώθη ἀλλ' ηὐξήθη κατὰ πολὺ τὸ τελευταῖον τρίμηνον, αἱ δὲ ἀπολύσεις τοῦ τελευταίου διμήνου ὑπερβαίνουν τὰς 20.000. Τὰ ἐπίσημα στοιχεῖα διὰ τὴν σύγκρισιν τῶν ἀπολύσεων μεταξὺ τῶν δύο τελευταίων τριμήνων ἔχουν εἰς γενικοὺς ἀριθμοὺς ὡς ἑξῆς: Κατὰ τὸ τρίμηνον Αὐγούστου - 'Οκτωβρίου αἱ ἀπολύσεις ἔφθασαν περίπου τὰς 20.000. Κατὰ τὸ τρίμηνον Νοεμβρίου - 'Ιανουαρίου ὑπερβαίνουν τὰς 26.000. Κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον ἡ ὑπεροχὴ τῶν ἀπολύσεων ἔναντι τῶν προσλήψεων ὑπερέβαινον τὰς 10.000. Κατὰ τὸ δεύτερον ὑπερβαίνουν τὰς 16.000. Συνεπῶς κατὰ τὸ δεύτερον τρίμηνον ὑπάρχει σοβαρὰ αὔξησις τῆς ἀνεργίας.

ΑΝΑΓΚΗ ΕΦΗΣΥΧΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΓΝΩΜΗΣ —

3) 'Αναγνωρίζεται πάντως ὅτι τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως ὀφείλεται εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ παρελθόντος.

4) 'Επαναλαμβάνεται τέλος διὰ λόγους ἀκριβολογίας ὅτι τὸ 1.000.000 δὲν εἶναι ὑποαπασχολούμενοι, ἀλλὰ πλεονάζων παραγωγικὸς πληθυσμός.

5) 'Η ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιδοτουμένων δὲν ἀποτελεῖ οὔτε ἁπλῆν ἔνδειξιν. Τοῦτο διότι εἰς τοὺς ἐπιδοτουμένους δὲν περιλαμβάνονται οἱ ἐποχικῶς ἐργαζόμενοι ἀπολυθέντες, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν προϋποθέσεις ἐπιδοτήσεως. 'Αντιθέτως ὁ ἀριθμὸς ἐμειώθη διότι ἐξῆλθον τῆς ἐπιδοτήσεως μέγας ἀριθμὸς ἀνέργων, ἐγγραφέντων κατ' 'Απρίλιον - Μάϊον, ὡς συμπληρωσάντων τὸ ἀνώτατον ὅριον —6μηνον— τῆς ἐπιδοτήσεως.

7) 'Επιβεβαίωσις τῆς μειώσεως τῆς ἀπασχολήσεως εὑρίσκεται ἐξ ἄλλου καὶ εἰς αὐτὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων, διὰ τὸν Δεκέμβριον, τὰ ὁποῖα περιορίζονται μόνον εἰς τὰς βιομηχανίας τῆς πρωτευούσης.

'Η ἐξέλιξις τῆς ὑπεροχῆς τῶν ἀπολύσεων ἢ τῶν προσλήψεων ἔχει ὡς κάτωθι:

	'Απολύσ.	Προσλήψεις
1951		
Δεκέμβριος ...	233	
1951		2.261
1952		
Α΄ ἑξάμηνον ..	1.126	
Β΄ ἑξάμηνον ..	1.643	
Σύνολον	3.002	2.261
'Υπεροχὴ ἀπολύσεων		741

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΑΝΟΣ Β. ΚΟΚΚΑΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗΣ
ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΣ Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ, ΓΡ

ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΣ

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗ ΚΑΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

— Η ΠΙΣΤΟΔΟΤΗΣΙΣ ΔΕΝ ΑΥΞΑΝΕΙ
— ΟΙ ΑΓΡΟΤΑΙ ΔΕΝ ΑΝΑΚΟΥΦΙΖΟΝΤΑΙ
— Η ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΔΕΝ ΠΡΟΩΘΕΙΤΑΙ

ΕΠΙΔΕΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

[illegible]

1. ΠΙΣΤΩΤΙΚΑ

[illegible]

2. ΑΓΡΟΤΙΚΑ

[illegible]

3. ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ

[illegible]

Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΝΕΚΡΙΝΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΖΗΤΟΥΣΑΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑΝ 168.000.000 ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ ΔΙΑ ΤΟ 1952-53

ΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ ΑΜΥΝΗΣ, ΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΟΣ

Ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν χωρῶν τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ οἱ Ὑπουργοὶ κ. κ. Π. Κανελλόπουλος Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Στ. Στεφανόπουλος Ἐξωτερικῶν καὶ Γ. Ἐξηντάρης μόνιμος ἀρχηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας

ΠΑΡΙΣΙ, 18 Δεκεμβρίου. Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία. — Ἡ ἔγκρισις τοῦ ἑλληνικοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος ἐκ μέρους τοῦ Ὀργανισμοῦ Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας ἀποτελεῖ ἀναγνώρισιν τῶν θυσιῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἑλλάδος ἡ ὁποία ἀπέβη ἐκ τῶν σημαντικωτέρων παραγόντων τῶν κρατῶν τῆς Ἀτλαντικῆς Κοινότητος. Θὰ ἦτο ὅμως παράλειψις ἂν δὲν ἀνεφέρετο ὅτι ἔγινεν ἀνάγκη νὰ δοθῇ σειρὰ μαχῶν ὄχι μόνον εἰς τὰς συζητήσεις μὲ τοὺς τεχνικοὺς καὶ μὲ τοὺς οἰκονομολόγους τοῦ Ὀργανισμοῦ ἀλλὰ καὶ μὲ τοὺς ἐδῶ πολιτικοὺς παράγοντας. Αἱ μάχαι αὗται διεξήχθησαν μὲ ἐπιτυχίαν, τὰς δὲ τελευταίας — ἀλλὰ καὶ σοβαρωτέρας — ἀντιρρήσεις τῶν συμμαχικῶν κύκλων ἀνέλαβε καὶ κατέρριψεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας κ. Ἐξηντάρης, ὁ ὁποῖος ἔσχε πρὸς τοῦτο μακρὰς συνομιλίας μὲ τὸν κ. Ντρέιπερ.

Τὸ πλῆρες κείμενον τῆς ἐγκριθείσης ὑπὸ τοῦ ΟΕΟΣ ἐκθέσεως διὰ τὴν Ἑλλάδα ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Ἑλληνικὴ οἰκονομία δέον ν' ἀντιμετωπίσῃ προβλήματα κατασκευῶν τὰ ὁποῖα ἀπορρέουν, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, ἐκ τῆς ἀνεπαρκείας τοῦ παραγωγικοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ τοῦ περιωρισμένου τῶν ἤδη γνωστῶν φυσικῶν πόρων, ἐν ὄψει ἑνὸς πληθυσμοῦ, ὅστις αὐξάνει ταχύτατα. Ἡ λανθάνουσα ἀνεργία εἰς τὴν γεωργίαν ἀντιπροσωπεύει τὰ 40% περίπου τῶν ἀγροτικῶν χειρῶν καὶ ἕνα μέρος τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ ἀσχολεῖται κατὰ τρόπον ἐλάχιστα παραγωγικὸν εἰς τὰς ὑπηρεσίας, τὸ ἐμπόριον κλπ. Αἱ δαπάναι τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης τὰς ὁποίας ὑφίσταται ἡ χώρα εἶναι σημαντικαὶ διὰ τὴν οἰκονομίαν. Τὸ ἐπίπεδον τοῦ μέσου ὅρου ζωῆς εἶναι πολὺ χαμηλὸν καὶ ἡ ἐθνικὴ ἀποταμίευσις δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὴν χρηματοδότησιν τῶν ἀναγκαίων ἐπενδύσεων. Οἱ παράγοντες οὗτοι ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἰδιαιτέραν σύνθεσιν τῶν ἐξαγωγῶν, συνισταμένην κατὰ μέγα μέρος ἐξ ἀγροτικῶν προϊόντων, ἐδημιούργει πάντοτε δυσχερείας διὰ τὸ ἰσοζύγιον τῶν πληρωμῶν τὸ ὁποῖον ὁ πόλεμος καὶ ἡ ἀνταρσία ἐπεδείνωσαν σημαντικῶς. Τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἰσοζυγίου τῶν τρεχουσῶν συναλλαγῶν, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὸ 1948 ἕως τὸ 1952 ἀντεπροσώπευε τὰ 60% τῶν ἐξωτερικῶν δαπανῶν καὶ θὰ μείνῃ λίαν σημαντικὸν κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη, συνιστᾷ βεβαίως τὸ πλέον ἐπεῖγον πρόβλημα διὰ τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν. Ὁ πληθωρισμὸς τῶν πρώτων μεταπολεμικῶν ἐτῶν συνετέλεσεν εἰς τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας τῆς χώρας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΙΣΤΙΣ

Τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἰσοζυγίου τῶν τρεχουσῶν πληρωμῶν ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ παθητικὸν ὑπόλοιπον τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου. Ἡ μείωσις τούτου μεταξὺ τοῦ 1950—300 ἑκατομμύρια δολλάρια — καὶ τοῦ πρώτου ἑξαμήνου τοῦ 1952 — 200 ἑκατομμύρια δολλάρια εἰς ἐτήσιον ὕψος — δέον νὰ συνεχισθῇ κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη, παρὰ ταῦτα ὅμως προβλέπεται ὅτι τὸ 1953-54 θὰ εὑρίσκεται εἰς τὸ λίαν ὑψηλὸν ἐπίπεδον τῶν 170 ἑκατομμυρίων δολλαρίων.

Ἡ μείωσις αὕτη τοῦ ἐμπορικοῦ ἐλλείμματος ἐπετεύχθη κατὰ τὰ ¾ χάρις εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν εἰσαγωγῶν ἡ ὁποία φέρεται ἐγγίζουσα τὰ ὅριά της διότι, πράγματι, προβλέπεται ὅτι αἱ εἰσαγωγαὶ θὰ παραμείνουν σταθεραὶ κατὰ τὸ 1953-54. Ὁ χαρακτὴρ ὅμως καὶ ἡ σύνθεσις τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν μεταβάλλεται ἀπὸ τοῦ 1948 καὶ ἡ κίνησις αὕτη πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς αὐξήσεως τῶν πρώτων ὑλῶν καὶ τῶν εἰδῶν ἐξοπλισμοῦ εἰς βάρος τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων καὶ τῶν ἀγαθῶν καταναλώσεως δέον νὰ συνεχισθῇ κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη. Εἶναι προφανὲς ὅτι μία κατὰ μάζας ἐλάττωσις τῶν εἰσαγωγῶν εἰδῶν ἐξοπλισμοῦ, ἐκτιμωμένου εἰς 73 ἑκατομμύρια δολλάρια ἐτησίως, θὰ καθυστέρει τὴν ἐκβιομηχάνησιν τῆς χώρας, ἀναγκαίαν προϋπόθεσιν διὰ τὴν μακρᾶς πνοῆς ἐπίλυσιν τοῦ ἑλληνικοῦ προβλήματος.

Αἱ ἐξαγωγαί, αἱ ὁποῖαι ἀνῆλθον ἀπὸ 90 ἑκατομμύρια δολλάρια τὸ 1950, εἰς 115 ἑκατομμύρια κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πρώτου ἑξαμήνου τοῦ 1952 — ἐτήσιον ὕψος — δέον νὰ φθάσουν τὰ 143 ἑκατομμύρια δολλάρια τὸ 1953-54. Μία εὐνοϊκὴ ἐξέλιξις ἐμφανίζεται εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν ἐξαγομένων εἰδῶν: τὸ ποσοστὸν τῶν κατὰ παράδοσιν ἀγροτικῶν προϊόντων — καπνός, ξηροὶ καὶ νωποὶ καρποὶ κλπ. — τῶν ὁποίων ἡ ἐξαγωγὴ συναντᾷ σημαντικὰς δυσκολίας, δέον νὰ ἐλαττωθῇ ἀπὸ 90% τοῦ συνόλου τῶν ἐξαγωγῶν κατὰ τὸ 1948, εἰς τὸ 60% κατὰ τὸ 1953-54, εἰς ὄφελος τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων, τῶν ὀρυκτῶν, καὶ τοῦ ἀκατεργάστου βάμβακος. Ἐκτὸς ὅμως τῆς μεταβολῆς τῆς συνθέσεως τῶν ἐξαγομένων εἰδῶν, ἐξ ἴσου σημαντικαὶ θὰ εἶναι καὶ αἱ προσπάθειαι αἱ ἀποβλέπουσαι νὰ καταστήσουν τὰς τιμὰς τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων ἱκανὰς νὰ ἀνταγωνισθοῦν τὰς ξένας τιμὰς εἰς τὰς ἀγορὰς ἐξωτερικοῦ.

Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν προπολεμικὴν κατάστασιν, ὅπου τὸ ἐμπορικὸν ἔλλειμμα ἐκαλύπτετο ἀπὸ τὸ πιστωτικὸν ὑπόλοιπον τῶν ἀφανῶν πόρων, τώρα τοῦτο δὲν προσφέρει παρὰ μίαν ἠλαττωμένην συμβολὴν εἰς τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν, περίπου 15 ἑκατομμύρια δολλάρια ἐτησίως. Εἶναι δύσκολον νὰ βελτιωθῇ τὸ πλεόνασμα τοῦτο εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον. Ἡ ἑλληνικὴ μετανάστευσις ἔπαυσε κατ' οὐσίαν ἀπὸ 20ετίας. Καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι καθίσταται ἐκ νέου δυνατή, ἡ ἐξ αὐτῆς προκύπτουσα αὔξησις τῶν ἐμβασμάτων τῶν μεταναστῶν θὰ ἦτο λίαν βραδεία. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἔσοδα ἐκ τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ταῦτα εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος μειωμένα, τοῦ μεγίστου μέρους τοῦ ἐμπορικοῦ στόλου πλέοντος ὑπὸ ξένας σημαίας. Ἡ ἐπιστροφὴ τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἐν τούτοις προσκρούει εἰς σημαντικὰς δυσχερείας καὶ δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τὴν στάσιν τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως διότι ἀπαιτεῖ ἐξ ἴσου καὶ τὴν συνεργασίαν τῶν κυβερνήσεων τῶν ὁποίων ἡ ἑλληνικὴ ναυτιλία φέρει τὴν σημαίαν.

ΕΛΛΕΙΜΜΑ ΕΙΣ ΔΟΛΛΑΡΙΑ

Ἡ λύσις τοῦ προβλήματος τοῦ ἑλληνικοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν ἐξαρτᾶται ἐν μέρει ἀπὸ τὴν δυνατότητα ἐνθαρρύνσεως τῆς εἰσροῆς ἰδιωτικῶν κεφαλαίων καθὼς καὶ τοιούτων προερχομένων ἐξ ὀργανισμῶν. Ταυτοχρόνως ἡ Κυβέρνησις δέον νὰ προβλέψῃ μίαν αὔξησιν τῶν εἰς χρυσὸν καὶ συνάλλαγμα ἀποθεμάτων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα εἶναι τώρα ἐξαιρετικῶς ἰσχνά. Σημειωτέον ὅτι ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἑλληνικῶν δανείων τῶν συναφθέντων προπολεμικῶς ἔχει ἀνασταλῆ ἀπὸ ἐτῶν.

Τὸ ἔλλειμμα εἰς δολλάρια ἐμειώθη ἀπὸ 140 ἑκατομμύρια τὸ 1950 εἰς 80 ἑκατομμύρια κατὰ τὸ 1952. Δέον νὰ ἐλαττωθῇ ἔτι εἰς 60 ἑκατομμύρια διὰ τὸ 1953—54. Ἡ ἐλάττωσις αὕτη ἀντανακλᾷ ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν γενικὴν μείωσιν τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν μεταφορὰν τῶν εἰσαγωγῶν ἐκ τῆς ζώνης τοῦ δολλαρίου πρὸς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἕνωσιν Πληρωμῶν. Ἡ αὔξησις τῶν εἰς δολλάρια ἐσόδων μεταξὺ τοῦ 1950 καὶ 1952 ἦτο μικρὰ — 4 ἑκατομμύρια — καὶ ἡ προβλεπομένη μεταξὺ τοῦ 1952 καὶ 1953—54 θὰ εἶναι περίπου ἡ ἰδία — 3 ἑκατομμύρια.

Προβλέπονται ἐπίσης παραγγελίαι εἰδῶν διὰ τοὺς συμμαχικοὺς στρατοὺς οἱ ὁποῖοι θὰ ἀνέλθουν εἰς 13 ἑκατομμύρια δολλάρια κατὰ τὸ 1953—54. Αἱ ἑλληνικαὶ ἐξαγωγαὶ πρὸς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας περιορίζονται κατὰ παράδοσιν εἰς μερικὰ ἀγροτικὰ προϊόντα. Διὰ τὸ κυριώτερον ἐκ τούτων, τὸν καπνόν, ἡ δυσκολία τῆς αὐξήσεως τῶν ἐξαγωγῶν προέρχεται ἐκ τῆς γενομένης κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ὑποκαταστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ καπνοῦ δι' ἄλλων τύπων. Ἄλλα προϊόντα, ὅπως ὡρισμένοι ξηροὶ καρποί, ἐμποδίζονται ἀπὸ ὑψηλὰ τελωνειακὰ τέλη.

Προβλέπεται ὅτι τὸ ἔλλειμμα εἰς δολλάρια, ὅπως καὶ τὸ γενικὸν ἔλλειμμα, θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ παρουσιάζωνται καὶ μετὰ τὸ 1953—54. Τὸ ἑλληνικὸν πρόγραμμα βασίζεται ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἐξωτερικῆς βοηθείας ἐξ 168 ἑκατομμυρίων δολλαρίων διὰ τὸ 1952—53 καὶ 157 ἑκατομμυρίων διὰ τὸ 1953-54, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν παραγγελιῶν εἰδῶν διὰ τοὺς συμμαχικοὺς στρατοὺς καὶ ἐπὶ τῆς συνεχίσεως μιᾶς ὡρισμένης βοηθείας μετὰ τὸ 1953—54.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Βάσις τοῦ Ἑλληνικοῦ προγράμματος εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τῆς παραγωγῆς, ἡ ὁποία δέον ν' ἀνέλθῃ μεταξὺ τοῦ 1951 καὶ 1953—54 εἰς 21% διὰ τὴν βιομηχανίαν, 10% διὰ τὴν γεωργίαν καὶ 15% διὰ τὴν ἀκαθάριστον ἐθνικὴν πρόσοδον ἐν σχέσει μὲ τὸ κόστος τῶν παραγόντων. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο τῆς ἀναπτύξεως εἶναι κατώτερον τοῦ παρατηρηθέντος μεταξὺ τοῦ 1948 καὶ 1951. Τοῦτο ἐξηγεῖται ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀπὸ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀνοικοδομήσεως καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τὴν θέλησιν τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἀναπτύξεως ἐντὸς πλαισίου πιστωτικῆς καὶ νομισματικῆς σταθερότητος.

Η ΥΠΟΑΠΑΣΧΟΛΗΣΙΣ

Ἡ ταχεῖα ἀνάπτυξις τῆς παραγωγῆς ἐν Ἑλλάδι ὑπαγορεύεται ἐπιτακτικῶς ἀπὸ τὴν ὕπαρξιν μιᾶς συνεχοῦς δημογραφικῆς πιέσεως. Ἡ αὔξησις τοῦ συνολικοῦ καὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ πληθυσμοῦ ὑπερβαίνει τὸ 1% ἐτησίως, ποσοστὸν σημαντικόν, δοθέντος τοῦ ὑπάρχοντος ἤδη πληθυσμιακοῦ πλεονάσματος. Ἐπὶ πλέον ἡ εἴσοδος τῶν γυναικῶν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐργασίας ἐπιταχύνεται ἀπὸ 20ετίας. Συνεπῶς προκύπτει ἕνα σημαντικὸν πλεόνασμα ἐργατικῶν χειρῶν τόσον ὑπὸ μορφὴν ἀστικῆς ἀνεργίας, ὑπολογιζομένης εἰς 150.000 περίπου, ὅσον καὶ ὑπὸ μορφὴν κεκαλυμμένης ἀνεργίας εἰς τὴν γεωργίαν καὶ εἰς τὰς ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία φαίνεται νὰ ἀνέρχεται εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἀτόμων. Ἡ πραγματοποίησις τοῦ προγράμματος ἀναπτύξεως θὰ ἠλάττωνε τὸ πλεόνασμα τῶν ἐργατικῶν χειρῶν κατὰ 70.000 ἄτομα ἀπὸ τώρα καὶ μέχρι τοῦ 1955—56. Ἐν ὄψει αὐτῆς τῆς καταστάσεως, αἱ δυνατότητες ἐπενδύσεως εἰς τοὺς χρησιμοποιοῦντας ἐργατικὰς κυρίως χεῖρας παραγωγικοὺς τομεῖς θὰ ἤξιζε ἴσως πλέον προσεκτικῆς ἐξετάσεως. Ἐπίσης, ἡ μετανάστευσις θὰ ἔπρεπε νὰ αὐξηθῇ καὶ αἱ καταβληθεῖσαι πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην προσπάθειαι θὰ ἔπρεπε νὰ συνεχισθοῦν.

Ἡ χρηματοδότησις τοῦ προγράμματος ἐπενδύσεων κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη στηρίζεται ἐπὶ τριῶν ὑποθέσεων: ὅτι τὸ τρέχον ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ ἐξαφανισθῇ, ὅτι ὁ ὄγκος τῆς ἀκαθαρίστου ἰδιωτικῆς ἀποταμιεύσεως, ἀποκλειομένων τῶν ἀποθεματικῶν, θὰ αὐξήσῃ κατὰ 60% μεταξὺ 1951 καὶ 1953—54 καὶ ὅτι μία οὐσιαστικὴ ξένη βοήθεια θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ κατὰ τὸ 1953—54. Ἡ ἐξάλειψις τοῦ ἐλλείμματος τοῦ προϋπολογισμοῦ εὑρίσκεται εἰς τὴν ὁδὸν τῆς πραγματοποιήσεως. Ἀλλὰ ἡ αὔξησις τῆς ἰδιωτικῆς ἀποταμιεύσεως ὡς καὶ τῶν δημοσίων ὀργανισμῶν εἰς τὸ προβλεφθὲν ποσοστὸν εἶναι ἀβεβαία. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι δι' ἕνα μέρος οὐχὶ ἀμελητέον αὕτη δέον νὰ ἀντισταθμισθῇ διὰ τῆς ἀναστολῆς τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἀποθεματικῶν. Εἶναι ἐξ ἴσου ἀληθὲς ὅτι λόγῳ τῆς βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν ὅλων τῶν δημοσίων ὀργανισμῶν ἡ συμβολή των εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀποταμίευσιν θὰ αὐξηθῇ οὐσιωδῶς. Δοθέντος ἐν τούτοις τοῦ χαμηλοῦ ἐπιπέδου τοῦ εἰσοδήματος τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τοῦ πληθυσμοῦ ἡ αὔξησις αὕτη τῆς ἀποταμιεύσεως θὰ ἠδύνατο ἐν μέρει νὰ προέλθῃ εἴτε ἀπὸ τὴν ἐλάττωσιν τῆς καταναλώσεως τῶν εὐπόρων τάξεων εἴτε ἀπὸ τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματός των. Δηλαδὴ μιᾶς αὐξήσεως ἀνταποκρινομένης πρὸς κέρδη δυσκόλως συμβιβαζόμενα μὲ τὴν πολιτικὴν τῆς ἐσωτερικῆς πιστωτικῆς σταθερότητος καὶ τὴν ἀνακατανομὴν τῶν εἰσοδημάτων ποὺ προτίθεται νὰ κάμῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καθορίζουσα κατὰ τρόπον γενικὸν τὰς προβλέψεις της τὰς ἀφορώσας τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀποταμιεύσεως, ἐξετίμησεν ὅτι ἕνα μέγα μέρος τῆς προϋπολογιζομένης αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς—14% μεταξὺ 1951 καὶ 1953—54—δὲν θὰ καταναλωθῇ χάρις εἰς τὴν πολιτικὴν νομισματικῆς καὶ πιστωτικῆς σταθερότητος τῆς ἀκολουθουμένης ἀπὸ ἔτους. Ἡ πολιτικὴ αὕτη ἐξεφράσθη διὰ μιᾶς σημαντικῆς προσπαθείας ἀποβλεπούσης νὰ ἰσορροπήσῃ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ διὰ τῶν ἐπιβληθεισῶν αὐστηρῶν περιορισμῶν τῶν εἰς τὴν ἰδιωτικὴν οἰκονομίαν χορηγουμένων πιστώσεων. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν μέτρων τούτων ἐνισχυθέντα ἀπὸ τὴν ἐπισυμβᾶσαν εἰς τὴν διεθνῆ οἰκονομίαν μεταβολὴν ἀπὸ τοῦ 1951 ὑπῆρξαν ἀναμφισβητήτως θετικὰ ἀπὸ πολλῶν ἀπόψεων. Τὸ ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ ἠλαττώθη κατὰ τὸ ἥμισυ ἐν σχέσει πρὸς τὰς προβλέψεις καὶ αἱ τιμαὶ ἐσταθεροποιήθησαν ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1952. Ἡ ἀποθησαύρισις τοῦ χρυσοῦ ἔπαυσεν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου καὶ ἕνα μέρος τοῦ συσσωρευθέντος ἐπανετέθη εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἀντιθέτως, ἡ ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς ἐπεβραδύνθη. Ἡ κάμψις αὐτή, ἡ ὁποία ἔφθασε μεταξὺ Μαΐου καὶ Ἰουλίου 1952 εἰς 5% τοῦ συνόλου τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς συγκρινομένης μὲ τὴν ἀντίστοιχον τοῦ προηγουμένου ἔτους, δὲν εἶναι σοβαρὰ καθ' ἑαυτήν. Δὲν θίγει παρὰ τὴν βιομηχανίαν ἡ ὁποία δὲν εἶναι ὁ πλέον σημαντικὸς τομεὺς τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας καὶ ἡ ὁποία ἀποτελεῖ μέρος τῶν ἀναγκαίων θυσιῶν μιᾶς προσπαθείας σταθεροποιήσεως καὶ ἀνορθώσεως εἰς τὸν ἰδιαίτερον τοῦτον τομέα τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος. Ἡ ἀναζήτησις μιᾶς ἱκανοποιητικῆς ἰσορροπίας μεταξὺ τῶν δύο ἐπιδιώξεων τῆς νομισματικῆς σταθερότητος καὶ τῆς παραγωγικῆς ἀναπτύξεως εἶναι ἕνα πρόβλημα ἰδιαιτέρως εὐαίσθητον τὸ ὁποῖον ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως δέον νὰ ἐπιλύσῃ.

Ἡ ἰδιωτικὴ κατὰ κάτοικον κατανάλωσις εἶναι τώρα κατωτέρα ἐν σχέσει μὲ τὸ προπολεμικὸν τῆς ἐπίπεδον, ἤδη ἀρκετὰ χαμηλόν, καὶ ἡ αὔξησίς της μεταξὺ 1951 καὶ 1953—54 θὰ εἶναι, κατὰ τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, αἰσθητῶς κατωτέρα ἀπὸ τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ τὴν ἰδίαν περίοδον συνεπείᾳ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐλλείμματος καὶ τῆς προβαλλομένης αὐξήσεως τῶν ἐπενδύσεων καὶ τῶν δαπανῶν τῆς ἀμύνης. Θὰ ἦτο εὐκταῖον ὅπως ἡ αὔξησις αὕτη ὠφελήσῃ κυρίως τὰς πτωχὰς τάξεις. Ἡ φορολογικὴ μεταρρύθμισις ἡ εὑρισκομένη ἐν πραγματοποιήσει ἀπὸ διετίας εἶναι βῆμα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην. Ἡ αὔξησις τῶν δαπανῶν ἀμύνης θὰ ἀπορροφήσῃ μεταξὺ τοῦ 1951 καὶ 1953—54 περίπου τὰ 22% τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἐν σχέσει μὲ τὸ κόστος τῶν συντελεστῶν παραγωγῆς. Τὸ μερίδιον τούτων θὰ ἀνέλθῃ ἀπὸ 8,6% κατὰ τὸ 1951 εἰς 9,3% κατὰ τὸ 1953-54.

Ἡ ἐπίλυσις τοῦ ἑλληνικοῦ προβλήματος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν δυνατότητα χρηματοδοτήσεως σημαντικῶν ἐπενδύσεων αἱ ὁποῖαι ὑπερβαίνουν τὴν ἱκανότητα τῆς χώρας. Ἡ ὀρθολογιστικὴ ἐπιλογὴ τῶν τομέων εἰς τοὺς ὁποίους αἱ ἐπενδύσεις αὗται δέον νὰ πραγματοποιηθοῦν καὶ ἡ ἀποδοτικωτέρα χρησιμοποίησις τῶν ὑπαρχόντων μέσων θὰ εἶναι προφανῶς μέλημα τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως. Ἡ κυβέρνησις εὑρίσκεται ἐνώπιον τῆς ἐπιλογῆς μεταξὺ τῶν μαζικῶν ἐπενδύσεων ἀποβλεπουσῶν νὰ αὐξήσουν τὴν παραγωγικὴν δυναμικότητα ἀλλὰ αἱ ὁποῖαι ὅμως θὰ προκαλέσουν ἕνα αὐξανόμενον ἐξωτερικὸν ἔλλειμμα, ἢ μιᾶς ἐλαττώσεως τῶν ἐπενδύσεων γεγονὸς ὅπερ θὰ ἠλάττωνε τὸ ἐξωτερικὸν ἔλλειμμα βραχυπροθέσμως, ἀλλὰ μακροπροθέσμως θὰ ἐπαρουσίαζε τὸν κίνδυνον ἐπιβραδύνσεως τῆς ἐπιλύσεως τῶν διαρθρωτικῶν προβλημάτων τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ παράγων τῆς διατηρήσεως τῆς οἰκονομικῆς σταθερότητος, ὅστις παραμένει ἀποφασιστικῆς πάντοτε σημασίας ἐν Ἑλλάδι - λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐπαχθῶν βαρῶν τῆς ἀμύνης - ἀπαιτεῖ, ἐν ὄψει τῆς πραγματοποιήσεως ἑνὸς καταλλήλου σχεδίου οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, ὅπως τὰ Ἑλληνικὰ προγράμματα μὴ ὑπερβαίνουν τοὺς διαθεσίμους πόρους τόσον ἐσωτερικοὺς ὅσον καὶ ἐξωτερικούς. Ἡ διατήρησις τῆς δημοσιονομικῆς σταθερότητος θὰ ὤφειλε νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν προγραμμάτων αὐτῶν ἐνθαρρύνουσα τὴν ἰδιωτικὴν ἐπένδυσιν».